

BIJUTERII DE VIS
Cuvânt înainte.

CUVÂNT ÎNAINTE

BIJUTERII DE VIS

Cuvânt înainte.

Meseria de bibliotecară mi-am ales-o de copil, convinsă fiind că este singura meserie pe care aş practica-o cu mare plăcere, căci îmi imaginam că nu trebuie să fac altceva decât să citesc, să citesc, să citesc, să-mi îmbogăţesc mereu cunoştinţele.

Şcoala Tehnică de Bibliotecari şi apoi Facultatea de Biblioteconomie pe care le-am absolvit la Bucureşti nu mi-au împlinit chiar acest vis. Dar când în 1982 am absolvit Şcoala Superioară de Bibliotecari, secţia Documentare-Informare, în Suedia, ceea ce a dus la angajarea mea imediată ca bibliotecar, visul de copil mi s-a împlinit.

Ca bibliotecară de informaţii în Suedia trebuia să răspund întrebărilor cititorilor, aceasta însemnând că trebuia eu însămi să mă documentez ca să răspund cititorilor. Informaţiile culese pentru cititorii mei se întorceau la mine, îmbogăţindu-mi mintea şi sufletul.

Lipsa de cunoştinţe minime necesare într-un anumit domeniu îmi crea o frustrare deosebită, care ducea la o dorinţă acerbă de a afla cât se poate de mult despre acel domeniu. Şi pentru o perioadă, mai lungă sau mai scurtă, îmi cream o *pasiune* în acel domeniu!

N-am o explicaţie ştiinţifică de ce, dar afirm că în diferite perioade cititorii solicitau mai multe informaţii într-un anumit domenii şi aceasta îmi cerea să mă documentez asupra domeniului respectiv mai mult şi să-mi lărgesc astfel şi bagajul meu de cunoştinţe.

În Suedia exista obiceiul ca elevii să primească o temă

BIJUTERII DE VIS

Cuvânt înainte.

de studiu în fiecare an, care să rezulte într-o compunere, într-o *lucrare specială* pe o anumită temă, pe care apoi s-o susțină în fața întregii clase.

Pentru realizarea *lucrării speciale* elevii veneau la bibliotecă, unde, cu ajutorul bibliotecarului, își pregătesc tema primită.

La începutul anilor '80 pentru *lucrări speciale* fetele își aleseseră teme despre pietre prețioase și bijuterii, iar băieții despre tot felul de descoperii în domeniul chimie.

Când în 1977 emigram în Suedia, cunoștințele mele despre metale și pietre prețioase se reduceau la ceea ce învățasem la chimie și geologie în liceu, cu mulți ani în urmă, iar despre bijuterii nu aveam nici un fel de cunoștințe. De altfel, singura *bijuterie*, singurul obiect de aur pe care-l posedam era o foarte mică verighetă, cumpărată de Octavian la căsătorie, a cărei greutate era sub 2 gr., aur de 14 K, care nu mi-a fost confiscată la emigrarea din România, pe aeroportul Otopeni, cu toată încercarea insistentă a unei femei-vameș, pentru simplul motiv că aceasta nu a putut să mi-o smulgă de pe deget.

Nici în Suedia interesul pentru bijuterii nu mi-a crescut în primii ani, mai ales că posibilitatea de a cumpăra sau a investi în bijuterii n-am avut-o.

Dar când întrebările în informații la bibliotecă au început să persiste și am deschis cărți cu ilustrații splendide, care prezentau obiecte de podoabă deosebit de frumoase, executate de maiestrii în acest domeniu,

BIJUTERII DE VIS

Cuvânt înainte.

am început să fiu interesată, interesul să se transforme în fascinație și, pentru o perioadă, să se devină *pasiune*.

Pasiunile mele au avut darul să influențeze toată familia. Am început să ne cumpărăm literatura de specialitate, iar sâmbăta și duminica, când toată familia ne strângem în jurul mesei, răsfoiam cărțile despre marii giuvaergii ai lumii și despre pietre și metale prețioase.

Lucrarea deosebit de documentată și sistematizată a lui Walter Schumann: *Edelsteine und Schmucksteine (Pietre prețioase și de podoabă)*, apărută în München, 1976, care se tradusese și în suedeză în 1980, la editura Nordstedt, a devenit cartea cea mai importantă câtuș de timp.

Mariejeanne și Anne-Marie au fost, ca și mine, încântate de bijuterii și să le vadă și să le posed; Marc s-a arătat interesat de mecanismele ceasurilor; Theo însă a fost fascinat și de bijuterii și de ceasuri de-o potrivă, și deși nu avea decât 8-9 ani, după școală, dorea să vizităm tot felul de magazine de bijuterii, unde punea întrebări *de specialitate* despre aur și bijuterii, spre amuzamentul vânzătorilor; Octavian și-a manifestat interesul, în special, în proiectarea de bijuterii.

Plimbările de la sfârșit de săptămână ale întregii familii constau acum în vizitarea magazinelor de bijuterii și atelierelor de giuvaergii. Cunoștințe astfel căpătate s-au concretizat la copiii noștri în *lucrări speciale* la școală, ajungând să devină *experții* școlii lor, iar pentru mine într-un *mic studiu despre pietre prețioase*.

BIJUTERII DE VIS

Cuvânt înainte.

Expoziția de bijuterii organizată de Muzeul Național din Stockholm "W.A. BOLIN 200 DE ANI" din 1996 mi-a mărit și mai mult interesul și mi-a dat prilejul să realizez un interviu cu Hans Bolin, proprietarul firmei W.A. Bolin, despre fascinația pietrelor prețioase și a bijuteriilor asupra noastră, atât a femeilor cât și a bărbaților, dar și despre importanța bijuteriilor ca obiecte de investiție.

Am continuat apoi să *discut* această temă și cu alți giuvaergii din Suedia.

Rezultatul acestor discuții, interviurile, le-am publicat într-un foileton în CURIERUL ROMÂNESC.

Interviurile acestea am început să le public cu aproape 15 ani în urmă.

Aceasta ar putea duce la concluzia că ele și-au pierdut din actualitate. Eu sunt convinsă că nu.

Acești giuvaergii suedezi cu care am stat de vorbă sunt acum în apogeul activității lor și, chiar dacă în atelierele lor s-au produs și alte lucrări, cele prezentate ca ilustrații la acest volum rămân oricum exemple de lucrări principale în creația acestora.

În ceea ce privește discuțiile despre importanța investiției în pietre și metale prețioase și mai ales în bijuterii, acestea sunt discuții la fel de actuale. Călătoriile întreprinse împreună cu Octavian, de la Athena la Paris, de la New York la Dallas, de la Los Angeles la Beijing, de la Cairo la Tokyo, la Tunis sau Delhi, mă îndreptățesc să afirm că nu s-a schimbat mai nimic, sau poate doar prețurile, care au crescut enorm.

BIJUTERII DE VIS Cuvânt înainte.

Odată stârmită *pasiunea*, a trebuit să începem să ne documentăm și deci să ne cumpărăm literatură de specialitate: despre diamante, despre perle, despre Bolin, Cartier, Tiffany, Fabergé ș.a.m.d.

Fotografii ale cărților noastre din locuința noastră din Suedia.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

BIJUTERII DE VIS

Cuvânt înainte.

Câteva lucrări care indică mărcile folosite pentru aur, argint și platină, calitatea metalului, marca producătorilor, etc., deosebit de importante în comerțul cu pietre și metale prețioase, pe care le-am cumpărat la începutul *pasiunii* noastre.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Pietrele și metalele prețioase și mai ales bijuteriile au rămas nu numai la fel de fascinante, dar și obiectele de investiție cele mai sigure.

Informații despre pietre prețioase găsiți în tot felul de lucrări de specialitate, iar exemple de bijuterii fascinante, lucrate numai în diamante și pietre prețioase de cea mai bună calitate, le puteți găsi în extrem de multe lucrări, de la cele despre creațiile firmelor Bolin, Cartier, Fabergé, Tiffany la alți meșteri aurari din lumea întreagă.

Nu este intenția mea să fac o lucrare fundamentală despre pietre prețioase și bijuterii, căci nu sunt un specialist, ci doar un amator fascinat de aceste

BIJUTERII DE VIS

Cuvânt înainte.

frumuseți, care dorește ca acest *mic studiu despre bijuterii* să fie doar un preambul la prezentarea câtorva firme de bijuterii și meșteri bijutieri din Suedia, pe care le-am vizitat de-a lungul anilor la Stockholm, atunci când, pentru o perioadă, interesul meu în acest domeniu devenise o *pasiune*.

Exemplele pe care le voi da sunt, cu mici excepții, fie executate de meșteri-bijuterii din Suedia, fie bijuterii care au fost sau pot fi găsite la diversele case de licitații din Stockholm - Bolin, Bukowkis, Kaplans-, pe care le-am vizitat ani de-a rândul.

O parte din articole și interviurile despre bijuterii prezentate în foileton în CURIERUL ROMÂNESC le-am trimis, gratuit, spre publicare și revistelor Flacăra și CUVÎNTUL din România la timpul respectiv.

Copyright-ul fotografiilor este indicat la fiecare fotografie în parte.

O parte din fotografii au fost executate de Octavian Ciupitu, iar altele de mine. Sunt fotografii de amator, evident, dar le-am folosit totuși deoarece au valoare de document ilustrativ.

Folosirea fotografiilor o fac, unde este cazul, cu aprobarea atât a meșterilor aurari, cât și a firmelor de bijuterii și licitație care dețin copyright-ul.

Silvia Constantinescu.